

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214211406
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214211406.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO: 46 713 930, zast. advoconsulting, s. r. o., advokátskou kanceláriou so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 47 253 428, proti odporkyni: Z. F., bytom O. 5, K., o zaplatenie 1.876,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 9. septembra 2015 č. k. 9C/50/2014-98 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.251,87 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.876,30 eura od 28. 09. 2013 do 31. 12. 2014, to všetko v mesačných splátkach po 30 eur splatných vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Súd konanie o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 1.876,30 eura za obdobie od 01. 01. 2015 do zaplatenia zastavil. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania titulom súdneho poplatku v sume 112,50 eura do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 96 ods. 1, 2, 3 OSP, § 488, § 489, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a), b) zák. č. 250/2007 Z. z. a z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania existoval záväzkovo-právny vzťah titulom zmluvy o kontokorentnom úvere, na základe ktorého bol odporkyni poskytnutý úver formou povoleného prečerpania v sume 995,82 eura. Keďže odporkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne neplnila, dostala sa do nepovoleného prečerpania, ktoré následne aspoň do výšky poskytnutého úverového rámca nevyrovnala, nepovolené prečerpanie ďalej prehlbovala, právny predchodca navrhovateľa jej čerpanie úveru zastavil. Navrhovateľ ako právny nástupca veriteľa odporkyne si uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy titulom poskytnutého úveru súdnou cestou. Pohľadávka navrhovateľa voči odporkyni predstavuje sumu nezaplatenej istiny úveru vo výške 1.876,30 eura a jej príslušenstva vo výške 375,57 eura, ktorú tvoria riadne úroky za obdobie od 03. 04. 2013 do 05. 04. 2013 v sume 0,52 eura, zmluvné úroky z omeškania (vo výške 8% ročne) za jednotlivé účtovné obdobia (kalendárne mesiace), počas ktorých bola odporkyňa v omeškaní nepovoleného prečerpania za obdobie od 31. 01. 2010 do 03. 04. 2013 vo výške 329,69 eura a zákonné úroky z omeškania za obdobie od 04. 04. 2013 do 26. 09. 2013 (v sadzbe 5%) vo výške 45,36 eura. Nakoľko odporkyňa uplatnený nárok navrhovateľa uznala, súd s poukazom na § 120 OSP ďalšie dokazovanie nevykonal. Navrhovateľovi tak priznal sumu 2.251,87 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.876,30 eura od 28. 09. 2013 do 31. 12. 2014. Výška uplatneného úroku z omeškania bola určená v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. tiež skúmal, či tu je dôvod na zamietnutie navrhovateľovej žaloby z dôvodu premlčania uplatňovanej pohľadávky, keď s poukazom na skutočnosť, že ku dňu 03. 04. 2013 došlo k nastúpeniu splatnosti poskytnutého úveru, bolo potrebné ustáliť, že uplatňovaná pohľadávka navrhovateľa premlčaná nie je.

V súlade s § 160 ods. 1 OSP povolil súd odporkyni splniť jej uloženú povinnosť v splátkach, mesačne po 30 eur, s čím súhlasil aj navrhovateľ. Trovy konania odôvodnil ustanoveniami § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 OSP a uviedol, že navrhovateľ dňa 16. 09. 2015 doručil súdu vyčíslenie trov konania v celkovej sume 580,20 eura. Navrhovateľ mal vo veci plný úspech, preto mu súd podľa § 142 ods. 1 OSP priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku v sume 112 eur. Náhradu ostatných trov konania navrhovateľovi nepriznal, keďže tieto nevyčíslil v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, t. j. najneskôr do 14. 09. 2015, ale až dňa 16. 09. 2015 (§ 151 ods. 1, 2 OSP).

Proti tomuto rozsudku v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, odôvodniac ho tým, že súd mu priznal náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 112,50 eura, avšak nerozhodol o trovách právneho zastúpenia navrhovateľa. Má za to, že v časti výroku rozsudku o trovách konania a právneho zastúpenia navrhovateľa súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zároveň vychádza toto rozhodnutie súdu 1. stupňa z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok v časti o náhrade trov konania a právneho zastúpenia navrhovateľa považuje za nesprávny. Súd v napadnutom rozsudku uviedol, že navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia z dôvodu, že navrhovateľ mal vyčísliť trovy konania najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, teda do 14. 09. 2015, avšak vyčíslenie doručil až dňa 16. 09. 2015. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, tak na základe uvedeného priznal náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku. Takéto rozhodnutie súdu 1. stupňa považujú za nesprávne. Z dikcie ustanovenia § 151 ods. 1 OSP je zrejmé, že lehota na vyčíslenie trov konania je procesnou, ktorej špecifikom je, že sa počíta iba na pracovné dni, a to počnúc dňom nasledujúcim po rozhodnej skutočnosti. V predmetnej veci začala trojdňová lehota plynúť dňa 10. 09. 2015, márne uplynula dňa 14. 09. 2015, pričom pre zachovanie lehoty postačovalo navrhovateľovi, aby v tejto lehote odovzdal svoje podanie na prepravu orgánu, ktorý ho mal doručiť. Právny zástupca navrhovateľa vyčíslil trovy konania dňa 10. 09. 2015, ktoré v tento deň odovzdal na prepravu Slovenskej pošte, a. s. pod podacím číslom UU 52731355. Z listinných dôkazov vyplýva, že právny zástupca navrhovateľa svoje podanie, ktorým trovy konania i právneho zastúpenia vyčíslil, odovzdal na prepravu v zákonnej trojdňovej lehote, a teda splnil všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania i právneho zastúpenia v ním vyčíslenej výške, preto má za to, že nebol daný dôvod na postup podľa § 151 ods. 2, a preto považuje rozhodnutie súdu 1. stupňa v napadnutej časti za nesprávne. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa v napadnutej časti o trovách konania a právneho zastúpenia zmenil tak, že návrhu navrhovateľa v časti o náhrade trov konania a právneho zastúpenia vyhovie a uloží odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku v sume 112,50 eura, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 467,70 eura, alebo aby napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 1.876,30 eura s príslušenstvom 375,57 eura, s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.876,30 eura od 28. 09. 2013 do zaplatenia a trov konania. Podaním zo dňa 21. 07. 2015 vzal navrhovateľ návrh v časti úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z istiny za obdobie od 01. 01. 2015 do zaplatenia späť a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.251,87 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.876,30 eura od 28. 09. 2013 do 31. 12. 2014, to všetko v mesačných splátkach po 30 eur splatných vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd konanie o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 1.876,30 eura za obdobie od 01. 01. 2015 do zaplatenia zastavil. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania titulom súdneho poplatku v sume 112,50 eura do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Predmetom odvolacieho konania je v dôsledku odvolania podaného navrhovateľom len výrok o trovách konania.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 OSP ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Z ustanovenia § 151 OSP vyplýva, že súd rozhoduje o náhrade trov konania na návrh. To znamená, že pre priznanie náhrady trov konania je potrebný procesný úkon účastníka konania, ktorým žiada rozhodnúť o náhrade trov konania a tiež jeho úkon, ktorým požadovanú náhradu vyčísľuje. Je teda na jednej strane procesným právom účastníka konania urobiť procesný úkon, ktorým požaduje a vyčísľuje náhradu trov konania, na druhej strane je procesnou povinnosťou súdu akceptovať procesné účinky takéhoto procesného úkonu účastníka, ak obsahuje stanovené náležitosti.

Zákon pre vyčíslenie trov konania stanovil lehotu, v ktorej účastník je povinný trovy konania vyčísliť. Vyčíslenie trov konania sa vždy viaže na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa rozhodnutie vyhlasuje, účastník je povinný vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia. Vyčíslenie trov musí urobiť účastník bez toho, aby ho súd musel vyzývať na splnenie tejto povinnosti. Trojdňová lehota je lehotou procesnou, začína plynúť deň po rozhodnej skutočnosti. Špecifikom tejto lehoty je, že sa počíta iba na pracovné dni. V prípade, ak účastník trovy konania nevyčísli v zákonnej lehote, právo na ich náhradu mu síce nezaniká, ale obmedzuje sa, pričom obmedzenie spočíva v tom, že mu súd môže priznať iba tie trovy, ktoré vyplývajú zo spisu.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania z dôvodov uvedených v odvolaní zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej bol vyhlásený dňa 09. 09. 2015, pričom vo výroku o trovách konania súd uviedol, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania titulom súdneho poplatku v sume 112,50 eura a titulom trov právneho zastupovania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení tohto rozsudku, všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Lehota na vyčíslenie trov právneho zastúpenia teda začala plynúť od 10. 09. 2015 a tretí deň pripadol na sobotu, preto lehota uplynula dňa 14. septembra 2015 (pondelok). Odvolací súd z podacieho lístka navrhovateľa zistil, že vyčíslenie trov právneho zastúpenia podal na pošte dňa 10. 09. 2015, teda v lehote a súdu bolo doručené dňa 16. 09. 2015, preto potom,

pokiaľ súd prvého stupňa navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich nevyčísľil v lehote troch dní, jeho rozhodnutie je nesprávne, čo bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP. Odvolací súd ešte dodáva, že napriek tomu, že v časti došlo k späťvzatiu návrhu a zastaveniu konania, súd o trovách konania rozhodoval len podľa § 142 ods. 1 OSP, čo je nesprávne. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude opätovne rozhodnúť o trovách konania, vrátane trov právneho zastúpenia, pričom názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.